

Regulamin konkursu
„Literackie remiksy – Reymont i Słonimski na nowo”

§ 1

Postanowienia ogólne

1. Regulamin określa warunki i cele konkursu adresowanego do członków Dyskusyjnych Klubów Książki działających w województwie podlaskim.
2. Konkurs rozgrywany będzie w dwóch kategoriach:
 - DKK dla dorosłych,
 - DKK dziecięce i młodzieżowe.
3. Organizatorem konkursu jest Książnica Podlaska im. Łukasza Górnickiego w Białymstoku – koordynator wojewódzki programu DKK.
4. Warunkiem przeprowadzenia konkursu jest zgłoszenie się przynajmniej trzech klubów województwa podlaskiego do danej kategorii.

§ 2

Cele konkursu

1. Upowszechnianie i promowanie Dyskusyjnych Klubów Książki.
2. Inspirowanie bibliotekarzy do podejmowania działań mających na celu popularyzację idei Dyskusyjnych Klubów Książki.
3. Rozwijanie wyobraźni, kreatywności oraz zdolności literackich bibliotekarzy i klubowiczów.
4. Popularyzowanie i poznawanie na nowo dorobku literackiego patronów 2025 roku – Władysława Reymonta i Antoniego Słonimskiego.
5. Zainteresowanie klubowiczów twórczością poetycką, która nieczęsto gości na spotkaniach klubowych.

§ 3

Zasady uczestnictwa

1. Praca konkursowa polega na reinterpretacji wybranego spośród podanych w Załączniku nr 1 fragmentu *Chłopów* Władysława Reymonta lub z podanych w Załączniku nr 2 wiersza Antoniego Słonimskiego zgodnie z zasadami jednej z gwar środowiskowych (slangu wybranej grupy)
2. Klubowicze wraz z moderatorem wybierają jeden fragment *Chłopów* z Załącznika nr 1 lub wiersz Słonimskiego spośród podanych w Załączniku nr 2. Następnie przekształcają go na tekst napisany w jednej wybranej stylistyce:
 - w języku współczesnej młodzieży,
 - językiem więźniów,
 - językiem pracowników korporacji (tzw. korpo-żargon),
 - językiem miłośników fantasy,
 - lub w innej gwarze środowiskowej / slangu wybranej grupy.
3. Dozwolone są zmiany w stosunku do treści oryginalnych tekstów w celu dostosowania ich do charakterystyki realiów typowych dla przedstawicieli posługujących się wybraną gwarą środowiskową.

- a) Dopuszczalne są zmiany imion bohaterów, ich ubiór, wygląd, a także czas akcji, miejsce i rekwizyty.
 - b) Wprowadzone zmiany muszą jednak nawiązywać do oryginalnego tekstu być jego przekształceniem / uwspółcześnieniem / stylizacją. Konieczne jest zachowanie sedna problematyki wybranego fragmentu, nawet jeśli zmianie ulegnie kontekst (np. Antek i Boryna jako dwaj szefowie walczący o kontrolę nad projektem).
 - c) Powstały tekst nie może być dłuższy niż 250 wyrazów.
- 4. Uczestnicy mogą opierać się jedynie na podanych w Załączniku nr 1 i 2 fragmentach tekstów oryginalnych.
 - 5. Zakazane jest korzystanie z narzędzi sztucznej inteligencji. W związku z czym zgłoszone prace będą sprawdzane z użyciem Detektora AI. Prace zweryfikowane, jako powstałe z użyciem sztucznej inteligencji będą dyskwalifikowane.
 - 6. Prawidłowe zgłoszenie powinno zawierać przygotowany tekst oraz wypełnioną kartę konkursową, która stanowi Załącznik nr 3 do niniejszego regulaminu.
 - 7. Praca konkursowa powinna zostać stworzona we współpracy członków klubu i moderatora.
 - 8. Każdy klub może zgłosić reinterpretację tylko jednego wiersza Antoniego Słonimskiego lub jednego fragmentu *Chłopów* Władysława Reymonta.
 - 9. Zgłoszenie należy przesłać w nieprzekraczalnym terminie **do 18 lipca 2025 roku, pocztą elektroniczną na adres: marianna.kalinowska@ksiaznicapodlaska.pl**
 - 10. O przyjęciu zgłoszenia do konkursu uczestnicy zostaną poinformowani mailem zwrotnym na podany w karcie konkursowej adres mailowy. Brak potwierdzenia otrzymania zgłoszenia do konkursu jest równoznaczny z nieotrzymaniem takiego zgłoszenia przez organizatorów konkursu i nieprzyjęciem zgłoszenia do konkursu.
 - 11. Zgłoszenia przesłane po podanym w punkcie 9. terminie nie będą brane pod uwagę.

§ 5

Ocena zgłoszonych przedsięwzięć

Podczas oceny prac konkursowych bibliotek uwzględniane będą następujące kryteria:

- 1. zgodność zgłoszonej pracy z tematyką konkursu,
- 2. walory estetyczne, językowe, humorystyczne,
- 3. kreatywność i pomysłowość uczestników konkursu,
- 4. oddanie charakteru wybranej gwary środowiskowej,
- 5. wyraźne nawiązania do oryginalnego tekstu Słonimskiego lub Reymonta.

§ 6

Komisja konkursowa i nagrody

- 1. Oceny nadesłanej dokumentacji dokona niezależna komisja powołana przez organizatora konkursu.
- 2. Ogłoszenie wyników i wręczenie nagród nastąpi jesienią 2025 roku podczas szkolenia moderatorów i klubowiczów.

§ 7

Postanowienia końcowe

1. Organizator zastrzega sobie prawo do zmiany terminu zakończenia naboru zgłoszeń, o którym biblioteki zostaną powiadomione drogą elektroniczną (poprzez e-mail) oraz poprzez komunikat na stronie internetowej Książnicy Podlaskiej.
2. W sprawach nieuregulowanych niniejszym regulaminem decyduje organizator konkursu.
3. Organizatorzy konkursu:
 - nie zwracają przesłanych materiałów,
 - zastrzegają sobie prawo do publikacji na stronie internetowej Książnicy Podlaskiej fotografii z imprezy finałowej bez honorarium i dodatkowej zgody autorów,
 - zastrzegają sobie prawo do opublikowania fragmentów lub całości prac konkursowych w mediach Książnicy Podlaskiej z podaniem autorstwa tekstów ale bez honorarium.
4. Biblioteka uczestnicząca w konkursie wyraża zgodę na przetwarzanie jej danych adresowych dla celów przeprowadzenia konkursu. Powyższe obejmuje w szczególności zgodę na publikację nazwy i adresu biblioteki oraz nazwisk osób kierujących biblioteką i innych związanych z realizacją konkursu. Przesłanie materiałów konkursowych jest równoznaczne z udzieleniem organizatorom zgody na wielokrotne, nieodpłatne publikowanie nazwy i adresu biblioteki, w szczególności na stronie www Książnicy Podlaskiej, na profilu Książnicy Podlaskiej w serwisie Facebook, w czasopiśmie „Głos Bibliotek Publicznych Województwa Podlaskiego”, materiałach promocyjnych związanych z konkursem, a także na wykorzystanie zdjęć w celach promocyjnych i marketingowych.
5. Wzięcie udziału w konkursie jest równoznaczne z akceptacją niniejszego regulaminu.
6. Pytania dotyczące konkursu należy kierować:
 - pod nr tel. /85/ 67 67 267
 - mailowo na adres: marianna.kalinowska@ksiaznicapodlaska.pl

Załącznik nr 1

Fragmenty do wyboru z:

***Chłopi*, Władysław Stanisław Reymont, Wyd. Greg, Warszawa, 2022, wyd. 5. zaktualizowane.**

1a. Kłótnia Boryny z Antkiem i Hanką o ziemię (Tom I, rozdział X, s. 114-115)

Kontekst: Spór o władzę w gospodarstwie po tym, jak Boryna postanawia ożenić się z Jagną.
Tekst:

- Czego chcecie, mówcie! — zawołał ostro, zniecierpliwiony milczeniem.
- A to... mów, Antek... a to przyślim wedle tego zapisu... — jękała kowalowa.
- Zapis zrobiłem, a ślub w niedzielę... to wam rzeknę!
- To wiemy, ale nie o to przyślim.
- A czego?
- Zapisaliście całe sześć morgów!
- Bom tak chciał, a zechcę, to w ten mig zapiszę wszystko...
- Jak wszystko będzie wasze, to zapiszecie! — powiedział Antek.
- A czyż to jest, co? Czyje?...
- Dziecińskie, nasze.
- Głupiś jak ten baran! Grunt jest mój i zrobię z nim, co mi się spodoba!
- Zrobicie abo i nie zrobicie...
- Ty mi wzbronisz, ty!
- A ja, a my wszystkie, a nie, to sądy wam wzbronią! — krzyknął, bo już nie mógł ścierpieć i buchnął zapamiętałością.
- Sądami mi wygrażasz, co? Sądami! Zamknij ty gębę, pókim dobry, bo pożałujesz! — krzyczał przyskakując do niego z pięściami.
- A ukrzywdzić się nie damy! — wrzasnęła Hanka podnosząc się na nogi.
- A ty czego? Trzy morgi piachu wniosła i starą płachtę, a będzie tu pysk wywierala?
- Wyście i tyła Antkowi nie dali, nawet tych jego morgów matczynych, a robimy wam za parobków, jak te woły.
- Sprzątacie za to z trzech morgów.
- A odrabiamy wam za dwadzieścia abo i więcej!
- Jak wam krzywda, idźcie se poszukać lepiej!
- Nie pójdziem szukać, bo tu jest nasze! Nasze po dziadach pradziadach! — zawołał mocno Antek.

2b. Wygnanie Jagny przez wieś (Tom IV, rozdział XIII, s. 678-679)

Kontekst: Gromada decyduje o wykluczeniu Jagny za rzekome sprowadzenie nieszczęść.
Tekst:

A tymczasem na wsi nastał straszny czas sądu i kary, że już i nie opowiedzieć, co się tam wyrabiało. Jakoby dur ogarnął Lipce, a ludzie zgoła się powściekali — bo co jeno było rozważniejsze, pozamykało się w chałupach lub uciekło na pola — zaś reszta, pozbierana nad stawem w gromady i jakby opita złością, wrzała coraz zapalczywiej, jurząc się nawzajem krzykami, że już każdy się wydierał, każdy pomstował, każdy się srożył wraz, czyniąc przeraźliwy warkot, podobien dalekim i groźnym grzmotom.

I w jakiejś minucie cała wieś ruszyła do Dominikowej kieby ten wezbrany, szumiący potok; wiedła organiścina z wójtową, a za nimi przepychało się z rykiem całe rozjuszony stado.

Wdarli się do chałupy kiej burza, jaże zadygotały ściany. [...]

— Związać ją, wyrwie się jeszcze i ucieknie! — rozrzędziła wójtowa.[...]

— Używałaś, to nażrej się teraz wstydu, posmakuj zgryzoty! — darły się nad nią.[...]

Zaś Jagusia — w postronkach, na gnoju, zbita do krwi, w porwanym odzieniu, pohańbiona na wieki, skrzywdzona ponad człowiecze wyrozumienie i nieszczęsna ponad wszystko — leżała jakby już nie słysząc ni czując, co się dzieje dokoła. [...]

Dopadła jej wójtowa i kopnąwszy nogą, zawrzeszczała:

— A wrócisz do wsi, to cię zaszczujemy psami! — podniosła jakąś grudę czy kamień i grzmotnęła w nią z całej siły — Za krzywdę moich dzieci!

— Za wstyd całej wsi! — biła ją druga.

— Byś szczęła na wieki!

— By cię święta ziemia wyrzuciła!

— Byś zdechła z głodu i pragnienia!

3c. Kłótnia Hanki z Jagną (Tom III, rozdział VII, s. 432)

Kontekst: We wsi rozchodzi się wieść o powrocie chłopów z więzienia, Hanka jest przygnębiona, bo wie, że Antka nie ma wśród powracających.

Tekst:

Hanka odstawiała gar z barszczem i na drugą stronę pobiegła.

Stary leżał na boku, twarzą do okna, jakby patrząc na Jagnę, czeszącą długie, jasne włosy przed lusterkiem na skrzyni ustawionym.

— Czy to dzisiaj święto, że do roboty nie wychodzicie?

— Z rozplecionymi włosami nie poletę...

— Od świtania mogłaś je już dziesięć razy zapleść!

— Mogłam, ale nie zapletałam!

— Jagna, wy tak ze mną nie igrzajcie!

— Bo co? Odprawicie mnie może albo wytrąciecie z zasług? — warknęła hardo, nie śpiesząc się z czesaniem — Nie u was siedzę i nie na waszej łasce!

— A ino kaj? Co?

— U siebie jezdem, byście sobie to baczyli...

— Niech ociec zamrą, to się pokaże, czy u siebie jesteś!

— Ale póki żyją, to ja waju mogę drzwi pokazać.

— Mnie! Mnie! — skoczyła jakby biczem podcięta.

— Przyczepiacie się ciągiem do mnie kiej rzep do ogona! Marnego słowa wam nie mówię, a wy ino „huru buru” jak na tego tysego konia...

— Podziękuj Bogu, że gorszegoś nie oberwała! — rozczapierzyła się groźnie.

— Spróbujcie! Inom jedna sierota, ku mojej obronie nikto nie stanie, ale uwidzicie, czyje ostanie na wierzchu!

Odgarnęła włosy z twarzy i srogie, pełne zawziętości oczy uderzyły kieby nożem, jaże Hankę z miejsca taka złość poniesła, iż ją wytrząsać pięściami a krzyżeć, co ino ślina przyniesła.

— Grozisz! Zacznij ino, zacznij! Niewiniątko, sierota pokrzywdzona... Juści... Dobrze ludzie wiedzą, co wyrabiasz! W całej parafii wiedzą o twoich sprawkach. Nie raz cię już widzieli z wójtem w karczmie, nie dwa! A wtedy, com ci po północku drzwi otwierała, wracałaś z pijatyki, z łajdactwa, pijana byłaś kiej świnia... [...]

— Robię, co robię, a każdemu wara ode mnie jak temu psu! — wrzasnęła nagle, odrzucając włosy na plecy, kiejby tę przygarść lnu najczystsze.

Załącznik nr 2

Wiersze Antoniego Słonimskiego do wyboru.

1. „Rozmowa z gwiazdą”

Samotna gwiazda w noc ciemną
Patrzy na mnie
I pyta: Co z nami będzie,
Z tobą i ze mną?

Zetrą nas czasu żarna,
Noc pochłonie czarna
Ciebie i mnie.

(Tak może sądził Thomas Hardy
Copyright by The Macmillan),
A ja myślę, że to
Podobny do petardy
Wszechświat, co się rozpyła,
Moje i twoje protony,
Gwiazdo daleka,
Przetasuje na nowo
I stworzy gwiazdę nową i człowieka.
Czasem, choć gwiazdy już nie ma,
Światło w pół drogi,
Jak Anioł wymarłych plemion,
Jak zabłąkany poemat
Wchodzi
W mój dom ubogi.

2. „Noc nad książką”

Noc miłosne do uszu szeptała sekreta,
Kiedy drżąca, wzruszona z pięknych ust Romea
Pierwsze pocałowanie swe miłosne wzięła
Ledwie trzynaście wiosen licząca Julietta.

Noc swe czarne, gwieździste namioty rozpięta,
Gdy z werońskiej dziewczeczki wykwiła kobieta...
Nie plamiła ciemności zaranna planeta,
Gdy w ramionach królewskich Sulamit tonęła.

Noc jest porą miłości i błysku rapiera.
O nocy, w aragońskich ogrodach pachnąca!...
Gdy do nóg don Juana upadła Elwira,
We łzach słodkiej miłości i żalu tonąca.
Już lampa gaśnie... Książkę zamykam Szekspira..
O nocy... nocy pusta, samotnie płynąca.

3. „Botticelli”

Wirują, szumią w pędzie kolorowe szprychy.
Na bulwarach świąteczna huczność tłumów wzbiera.
Ponad ciżbą, gdzie rządzi gwałt, próżność, afera –
Niebo miota zachodu ostatnie przepychy.

W modnym sklepie za szybą, w oknie kunsthandlera,
Przez czarne, wonne łąki i przez strumień cichcy,
Blade pąki budząca i kwietne kielichy,
Lekko, niemal nad ziemią, płynie Primavera.

Za oszkloną witryną w półmroku się bieli...
Gdy się oko przechodnia z jej okiem zestrzeli,
Skarby od niej tajemne otrzymuje w dani.

Przez jej oczy głębokie, jako oczy łani,
Gwarne miasto zatapia w modrą toń otchłani
Cisza, którą miał w sobie Sandro Botticelli.

Załącznik nr 3

KONKURS „LITERACKIE REMIKSY – REYMONT I SŁONIMSKI NA NOWO”

Karta konkursowa

1.	Nazwa biblioteki przy której działa DKK	
2.	Rodzaj Klubu – dziecięcy DKK / młodzieżowy DKK / DKK dla dorosłych	
3.	Wybrany fragm. <i>Chłopów</i> lub wiersz A. Słonimskiego (należy podać nr fragm. powieści Reymonta z Załącznika nr 1 lub tytuł wiersza z Załącznika nr 2)	
4.	Gwara środowiskowa, na którą stylizowany został tekst oryginału	
5.	Miejsce, w którym dzieje się akcja powstałego tekstu (np. przed blokiem, w celi więziennej, przy biurku w wielkim biurowcu, itd.)	
6.	Liczba stałych klubowiczów DKK	
7.	Ilość osób (klubowiczów i moderatorów) zaangażowanych w konkurs	